

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan.
Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In
Dominicas, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In
singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

24. De osculo Judæ, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60588](#)

MEDITATIO XXIV.

*Osculum Iude & præcedentia com-
prehensionem Christi.*

PUNCTUM PRIMUM.

Judæ prodi- **I**udas unus ex duodecim, dux comprehen-
ditum Christum factus est: venit ad locum,
ris ne- quem sciebat Jelum orationis causâ frequenta-
quitia. re; pro tessera dat comprehensoribus osculum,
Marc. 14 alioqui pacis signum, atque audacter acce-
dens, osculatus est Jesum dicens. *Ave Rabbi:*
atque hoc fecit totum, ut vile pretium vendi-
tionis reportet. In quale profundum præcipi-
tat hominem cupiditas! & quale Dei judicium,
permittentis in suo discipulo talem lapsum! salu-
Pf. 12. 5. tari ego timore concuriar, & deprecabor à Deo
similem cæcitatem: *Ne quando dicat inimicus,*
prævalui adversus eum.

Christi charitas Deinde consideretur, quemadmodum Chri-
stus excipiat Judam summa charitate, & man-
erga Iu- suetudine. Non abnuit osculum: quidni con-
dam.

I. 1. fidam quamvis peccator, ad eum accedere
indulgentiæ causâ, quando non rejicit prodi-
torem?

2. 2. Imò compellat amicum: *Amice ad quid*
Ioan. *venisti?* quærit, dissimulans pravam illius inten-
15. 14. tionem. Appellatione autem *amicus* revocat ip-
si in mentem, quòd pro tali habitus fuerit à se.
Jam non dicam vos servos, sed amicos, quódque
habe-

habere etiam in posterum paratus sit, modò perfidus ipse velit. O mansuetudo!

Objec̄t̄at nihilominus proditori crimen, sed Judam benevolentissimè: *Iuda, osculo Filium homi- corripit.*
nis tradis? tradis, & osculo tradis, venenum melle admiscens? O Juda! blanda appellatio. Filium hominis contemptim se nominat: quòd si tantùm crimen, prodere Filium hominis, quantùm erit, quòd Filium Dei tradis? neque sic emollitur.

PUNCTUM II.

Christus verbo prosterat comprehensores. Ostendit Voluit documentum dare suæ potentia, & potenti- quòd nihil contra eum possent, nisi quantum am suā. ille ipsis permitteret. *Ego, inquit, sum.* Aliter hæc vox sonat in auribus pīj & justi hominis, aliter impiorum. Illi est plena solatij, ac si dicat, *salus tua ego sum;* dilectus tuus & om- *Dan. 10.* nia: peccatoribus autem est terribilis. Quod si s. nunc: quanto terribilior in magno die judicij?

Et abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Retror-
 sum, qui lapsus est periculosissimus, & in sum qui quo non videt cadens, quò ruat: ita peccatores cadunt. non advertunt, in quæ mala peccando revol- vantur. Non sic cadam ego, sed in faciem meam per humilitatem & agnitionem propriæ cul- pæ, verāmque pœnitentiam, ut emendatus re- surgam.

PUN.

PUNCTUM III.

Obstina- **C**um è terra surrexisserent, qui fuerant pro-
tio Judæ strati, Christo permittente, secundò in-
& mili- terrogavit quem quæritis? illi etiam dixerunt:
tum. *Jesum Nazarenum.* Vide cæcitatem, tanto mi-
raculo conspecto, insistunt adhuc male cœptis.

Sinite **J**esum Nazarenum quærunt, profitentur illum
verbū (quamvis nescientes, & nolentes) quod verè
efficax. est, Salvatorem & sanctum. Interest, quomo-
do quæratur Jesus: quæram ego, non, ut necem
inferam, sed, ut vitam referam ex illo, *Respon-*
sit Jesus: *Dixi vobis, quia ego sum, si ergo me*
quæratis, sinite hos abire. Sic bone Jesu, tuis con-
sulis, tibi non consulis. Et fuit verbum po-
tens, ne attingerentur discipuli ejus, sed in ip-
sum solum rabies ministrorum Sathanæ ver-
teretur.

PUNCTUM IV.

Luc. 22. **P**etrus amputat auriculam Malchi. Petitā
49. prius veniā: *Domine, si percutimus in gla-*
dio? sed non expectato responso, quod tale fuit:
Matt. *Finite usque huc, abstinet factum autem redar-*
26. *guit pluribus modis.* 1. *Converte gladium tuum*
Repri- *in locum suum, omnes enim, qui acceperint gla-*
mitur *dium, gladio peribunt.* Hæc erat tunc lex talio-
Petri *nis: quomodo mansuetus Agnus pateretur,*
servor *se defendi per effusionem sanguinis alieni, qui*
tribus *suum dare venerat?* 2. *Calicem quem dedit*
modis. *mihi Pater, non vis, ut bibam illum?* non ego
1. *mortem*
2.

mortem aspicio, ut intentatam ab inimicis, sed ut imperatam à Patre meo, ac ita, ut optatissimam: ægrè fert impedimentum objici impletæ voluntatis Patris. Sic ego oblatos labores amplectar, & pro Dei munere ducam. 3. *An putas quia non possum rogare Patrem, & exhibebit mihi modò plusquam duodecim legiones Angelorum? quomodo ergo implebuntur Scriptura, quia sic oportet fieri?* Possem quidem petere, & impetrare: sed nolo, quia volo, ut Patris voluntas fiat: ita hoc dicit, sicut in horto orans dixerat: *Omnia tibi possibilia sunt: poterat absolutè id fieri, ut transferretur calix, & legiones Angelorum in auxilium venirent;* sed ex suppositione divini decreti, non poterat: quod ita Christus servatum volebat, ut etiam si posset illud effringere, nequaquam vellet.

Commendatur hinc efficacitas orationis, ad imperandum auxilium à Deo, etiam multorum Angelorum. Unde Elisæus dicebat: *plures nobis Reg. biscum sunt, quam cum illis:* deinde conformatio cum divina voluntate: quæ debet esse in orante.

PUNCTUM V.

Sicut auriculam Malchi, volens reddere bonum pro malo, & non ferens propter se alii cui damnum illatum, & ne exacerbati ministri læderent discipulos. Credibile Malcho redditum simul fuisse auditum fidei, & obedientiae, quia

Malchus
conver-
sus hoc
miracu-
lo.

quia Christus solitus erat cum corporali sanitate conferre spiritualem, & miraculum in se patratum potuit ipsum permovere, tametsi alios nihil moverit. O, sanetur in me auditus ad excipiendas inspirationes divinas! *audiam, quid loquatur in me Dominus.*

MEDITATIO XXV.

Comprehensio Christi.

PUNCTUM PRIMUM.

Christus facit potestatem sui adversarijs. 1.

CImproperat, quod tanquam ad latronem capiendum venirent armati. Habet ille nomen prædatoris apud Isaïam: *velociter spolia detrahe, citò prædare*: sed prædas agit animarum, ex potestate diaboli in libertatem vindicando. Vellim, ut sic deprædetur cor meum, & sibi illud asserat. 2.

Ingratitudine Ju-dæorū. Exprobrat, quod, cum quotidie cum ipsis fuerit, docens in templo, non eum tenuerint: quasi pro doctrinæ labore rependant hanc mercedem: vel notat imbecillitatem, quod, cum in manibus eum habuerint, & pridem capere exoptaverint, non tamen sint auli: nempe, non fuisse eis à Deo concessum. 3.

Dat sui potesta-tem. Nunc autem, *hæc est hora vestra & potestas tenebrarum*. Permitto me vobis, & ipsis dæmonibus, qui vos instigant ad me perendum: virtute hujus concessionis potuerunt in Christum, quicquid ipsi fecerunt. Et sine exceptione se eis tradit, non sicut Job tradi-

cus